

A Silber Család

A kép a Silber családot ábrázolja. Balról jobbra: Kálmán bátyám, én, anyukám [Silber Salamonné, szül. Etel Bratspiess], Miki, aki 1925-ben született, a haja nincs levágva, mert hároméves korig nem vágták [lásd: születésnap], apukám [Silber Salamon] és Jóska bátyám. Szegény apukámnak hobbija volt a fényképezkedés, többször elvitt bennünket, hogy családi képeket csináljanak rólunk. Biztos küldeni akarta a testvéreknek a fényképet. 1919-ben megszületett Kálmán bátyám, 1921-ben pedig Jóska. Én 1923-ban születtem. 1925-ben Debrecenbe költöztünk, és apukám saját üzletet nyitott. Kálmánt, a legidősebb testvéremet apukámék a Statescu elemibe írták, mert ott volt utána gimnázium. Ez olyan neológyszerű iskola volt. Erre hívatta a Strasser főrabbi apukámat, hogy micsoda dolog az, hogy oda íratta be a fiát. Akkor már két éve járt, erre kivette, és beíratta az ortodox elemibe. Amikor én következtem, engem már egyenesen oda íratott be. A fiúk azért az elemi után gimnáziumba mentek, délelőtt jártak a gimnáziumba, délután Talmud-Tórára. Szegény apám azt akarta, hogy Istennek is tanuljanak, de azért művelődjenek is. Kálmán és Jóska tiszta jeles volt, én olyan közepes tanuló, és az öcsém se volt nagyon szorgalmas. Kálmánt érettségi után már nem vették föl egyetemre, segített az üzletben, de nem sokáig, mert behívták katonának. Azért Kálmán érettségi után megtanulta az órás mesterséget. Azt hiszem, mesterlevele is volt, de lehet, hogy arra már nem került sor. Jóska is megtanulta érettségi után. Ő később abból élt meg, hogy órákat javított, még Amerikában is azt csinálta. Kálmán előbb katona, aztán munkaszolgálatos volt. 1942-ben kivitték a Don-kanyarhoz, aztán 1943. május huszonhatodikán kaptunk értesítést a Vörös keresztől, hogy 1943. januárban Guberevka [Gubarovka] községnél eltűnt. Jóskát is elvitték munkaszolgálatra. Ő Pestre került, ott volt sokáig, mert javította a tisztek óráit. Aztán megszökött, és bujkált, így élte túl. Anyukám, apukám és Miki pedig Auschwitzban pusztult el.